

คำนำ

เนื่องจากกรมที่ดิน มีภารกิจหลักคือ การให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง สุจริต และยุติธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมทั้งต้องตระหนักในภารกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะการปรับปรุงประสิทธิภาพในการให้บริการของสำนักงานที่ดิน เพื่อขับเคลื่อนแนวคิด “สำนักงานที่ดินทั่วไทย รวดเร็ว โปร่งใส ใส่ใจบริการ” ซึ่งเป็น ๑ ใน ๑๘ ของวาระมหาดไทยใสสะอาดและสอดคล้องกับนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทยที่ให้หน่วยงานในสังกัดเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนให้เห็นเป็นรูปธรรม ภายใต้แนวคิด “บริการด้วยใจ” เพื่อให้การดำเนินการในการเสริมสร้างให้หน่วยงานของกรมที่ดินมีความซื่อสัตย์

สุจริต มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมที่ดิน จึงได้
รวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต เพื่อให้บุคลากรในสังกัด
กรมที่ดิน ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง
และเป็นไปตามระเบียบและกฎหมายเพื่อเสริมสร้าง
ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของกรมที่ดิน

มกราคม ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

วิสัยทัศน์กรมที่ดิน/พันธกิจกรมที่ดิน

วิสัยทัศน์ กรมที่ดิน/พันธกิจ กรมที่ดิน

๑

ค่านิยมหลัก

ค่านิยมหลักของข้าราชการกรมที่ดิน

๒

อธิบดีกรมที่ดินมอบบัญญัติ ๑๐ ประการ

เป็นแนวทางปฏิบัติงานของข้าราชการ

กรมที่ดินทั่วประเทศ

๓

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๘

๔

“หมวด ๘/๑ การดำเนินคดีอาญาเจ้าหน้าที่ของ
รัฐต่างประเทศเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่าง
ประเทศและเอกชน

๑๓

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไร

ของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

๓๐

หมวด ๑ บททั่วไป

๓๒

หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมการเรียไรของ

หน่วยงานของรัฐ

๓๔

หมวด ๓ คณะกรรมการควบคุมการเรียไรจังหวัด ๔๐

หมวด ๔ หลักเกณฑ์การเรียไร

๔๓

บทเฉพาะกาล

๕๐

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับ

ของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

๕๒

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์
อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๔๓

๖๔

เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้าม
มิให้ดำเนินกิจการตามความในมาตรา ๑๐๐
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๓

๗๒

วิสัยทัศน์ กรมที่ดิน

“เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และการพัฒนาประเทศด้วยมาตรฐานการจัดการ การบริการระดับสากล”

พันธกิจ กรมที่ดิน

๑. ค้ำครองสิทธิด้านที่ดินให้แก่ประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย
๒. บูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินแก่ประชาชน มีความเป็นเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งประเทศ ทั้งเชิงนโยบายและการปฏิบัติ
๓. เป็นศูนย์ข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ ที่มีระบบฐานข้อมูลที่ดินของประเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากที่ดินใน

การพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม
และความมั่นคง

๔. ให้บริการด้านการทะเบียนที่ดินของประเทศไทย
ที่มีความทันสมัย บริการออนไลน์ทั่วทั้งประเทศ
และเชื่อมโยงกับสากล พร้อมทั้งมีบุคลากรด้าน
ทะเบียนที่ดินของประเทศไทย ที่มีขีดความสามารถสูง
ในระดับสากล

ค่านิยมหลัก

Accountability	รู้รับผิดชอบ
Customer Service	มอบจิตบริการ
Communication	สื่อสารเลิศล้ำ
Ethic	จริยธรรมนำจิตใจ
People Development	ฝึกฝน เรียนรู้
Teamwork	มุ่งสู่ความร่วมมือ

อธิบดีกรมที่ดินมอบบัญญัติ ๑๐ ประการ
เป็นแนวทางปฏิบัติงานของข้าราชการกรมที่ดิน
ทั่วประเทศ

สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ

๑. ดำเนินชีวิตโดยใช้หลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง
๒. ขับเคลื่อนงานนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่
๓. ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสเป็นธรรม
๔. ยึดถือระเบียบกฎหมายโดยเคร่งครัด
๕. ใส่ใจในการให้บริการประชาชน
๖. ตอบสนองนโยบายของจังหวัด
๗. ช่วยเหลือสนับสนุนส่วนราชการอื่น
๘. เป็นพลเมืองที่ดีและช่วยเหลือสังคมตามสมควร
๙. มีความรักสามัคคีในหมู่คณะ
๑๐. ดูแลเอาใจใส่ครอบครัว

หน้า ๑ -๙

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของ
รัฐต่างประเทศ” และ “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่าง
ประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ”

และคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหาร ปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใดๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่ รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่า โดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งมีตำแหน่งประจำหรือ ชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่น หรือไม่ก็ตาม

“เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์การระหว่าง ประเทศหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์การ ระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การ ระหว่างประเทศนั้น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) และ (๔/๒) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ

“(๔/๑) ไต๋สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และ มาตรา ๑๒๓/๕

(๔/๒) ไต๋สวนและวินิจฉัยการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้กระทำความลงนอกราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ การประสานความร่วมมือเพื่อประโยชน์แห่งการไต๋สวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๔/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๑๔/๑) ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริตที่ผู้ประสานงานกลางตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการหรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีทุจริตซึ่งมิใช่คำร้องขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการตรวจสอบตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๔/๑) (๔/๒) และ (๖) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานไต่สวน

เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้แล้ว
รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา
วินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานไต่สวน
ดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
ระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของ
มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๓/๑) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยทำ
ข้อตกลงกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ
มอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน
หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้
ให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม
ของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓
และ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งและวรรคสี่มาใช้บังคับ
กับการแสดงการยื่น การรับบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบความ
ถูกต้อง และความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน
ของบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง
ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรง
ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งและวรรคสี่

มาใช้บังคับกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ “(๖) มีกรณีที่ต้องดำเนินการ
ไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙๙/๑”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔/๑
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔/๑ ในการดำเนินคดีอาญาตาม
หมวดนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปใน
ระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล
มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนี

รวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๘/๑ การดำเนินคดีอาญาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และเอกชน มาตรา ๙๙/๑ มาตรา ๙๙/๒ มาตรา ๙๙/๓ มาตรา ๙๙/๔ มาตรา ๙๙/๕ มาตรา ๙๙/๖ และมาตรา ๙๙/๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“หมวด ๘/๑

การดำเนินคดีอาญาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และเอกชน

มาตรา ๘๙/๑ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ
และบุคคลใด ว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒
มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕
ให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่งจะทำด้วยวาจา
หรือทำเป็นหนังสือก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๙/๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศและบุคคลใดซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลมโดยคำว่า “ศาล” ให้หมายความรวมถึง
ศาลในต่างประเทศด้วย

มาตรา ๘๘/๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใด
ตามมาตรา ๘๘/๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การ
ระหว่างประเทศ และบุคคลใดกระทำความผิดตาม
มาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔
และมาตรา ๑๒๓/๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา ๘๘/๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์
หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดี
กับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การ
ระหว่างประเทศ และบุคคลใดอันเนื่องมาจากได้
กระทำการตามมาตรา ๘๘/๓ ให้พนักงานสอบสวนส่ง
เรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับ

แต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อจะ
ดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หาก
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าว
มิใช่กรณีตามมาตรา ๙๙/๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการ
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

มาตรา ๙๙/๕ ในกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูก
กล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลเนื่องจากการจับผู้ถูก
กล่าวหาไว้ระหว่างดำเนินคดีตามมาตรา ๙๙/๔ ให้
พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูก
กล่าวหาไว้ได้ต่อไป และให้พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ
เพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา โดยไม่ต้องส่งเรื่องมาให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ

กรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมี
คำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ให้รายงานให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ทราบ กรณีดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจ

เรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาพิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเอง หรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนก็ได้

มาตรา ๙๙/๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้

มาตรา ๙๙/๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้

ข้อกล่าวหา นั้นเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๘ และมาตรา ๙๘/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ มาตรา ๑๒๓/๕ มาตรา ๑๒๓/๖ มาตรา ๑๒๓/๗ และมาตรา ๑๒๓/๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๒๓/๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ เจ้าของหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าของหน้าที่ของ องค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับ ททรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือ ผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบ ด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๑๒๓/๓ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ของ
องค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการ
อย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้
ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและ
ปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๒๓/๔ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือ
ผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจ หรือได้จงใจ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือ
เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริต
หรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการ
หรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็น
โทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๓/๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ของ องค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วย หน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่ เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไป เพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม เพื่อป้องกัน มิให้มีการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้น มีความผิด ตามมาตรานี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่า แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือ ประโยชน์ที่ได้รับ

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตาม วรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัท ในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนาม

ของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมียานาจอหน้าท่ในการนั้น
หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๒๓/๖ ในการริบทรพย์สินเนื่องจาก
การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ นอกจากศาลจะมีอำนาจริบทรพย์สิน
ตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วให้ศาลมี
อำนาจสั่งให้ริบทรพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่เป็น
ทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการ
กระทำความผิด

(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการ
การกระทำความผิด

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณ
เป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำ
ความผิดหรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือ
ผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็น
ราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วย

ประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) ประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

ในการที่ศาลจะมีคำสั่งริบทรัพย์สินตาม (๑) ของวรรคหนึ่ง ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก

ในกรณีที่ศาลเห็นว่ามียุทธวิธีอื่นที่ทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ของวรรคหนึ่งในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวแทนการริบทรัพย์สิน

หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งริบทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้

มาตรา ๑๒๓/๗ บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศได้มาจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ หรือ มาตรา ๑๒๓/๓ หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายอื่น

(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด

(๕) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) ประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๑๒๓/๘ เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่าสิ่งที่ศาลสั่งริบตามมาตรา ๑๒๓/๖ (๒) (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๑๒๓/๗ เป็นสิ่งที่โดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำได้โดยยากเกินสมควร หรือ

มีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดของสิ่งนั้นในวันที่ศาลมีคำพิพากษาและสั่งให้ผู้ที่ศาลสั่งให้ส่งสิ่งที่ริบชำระเงินหรือสั่งให้ริบทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดตามมูลค่างกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด

การกำหนดมูลค่าของสิ่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือการกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนต่ำกว่าการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้นให้ศาลกำหนดโดยคำนึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้าด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้นแล้วแต่กรณี

ในการสั่งให้ผู้ที่ศาลให้ส่งสิ่งที่ริบชำระเงินตามวรรคสอง ศาลจะกำหนดให้ผู้นั้นชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียว หรือจะให้ผ่อนชำระก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี

ผู้ที่ศาลสั่งให้ส่งสิ่งที่ริบซึ่งไม่ชำระเงินหรือ
ชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลา
ที่ศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัด
ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินเนื่องจากการ
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ แต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการ
มีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าว
จนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและ
จัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือ ด้วยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC) เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ อันก่อให้เกิดหน้าที่ในการปฏิบัติตามพันธกรณีอนุสัญญาดังกล่าวหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายภายในของประเทศไทย เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาซึ่งเป็นมาตรฐานสากล อีกทั้งในขณะนี้ประเทศไทยอยู่ระหว่างการเป็นผู้ถูกประเมินและติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาการที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีอนุสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเรื่องความพยายามและความจริงจังในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยัง

ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการแก้ไขปัญหาการทุจริตภายในประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีอนุสัญญาดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องการกำหนดความผิดการให้หรือรับสินบนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ การกำหนดอายุความในกรณีหลบหนีและอายุความล่วงเลยการลงโทษการกำหนดการริบทรัพย์สินในคดีทุจริต ให้เป็นไปตามหลักการริบทรัพย์ตามมูลค่า อีกทั้งยังเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการปฏิรูปประเทศตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีกลไกในการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณี

อนุสัญญาดังกล่าวถือเป็นอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษ จึงควรบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและความเชี่ยวชาญของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและเป็นหลักประกันมิให้เกิดการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลมากเกินไปจนความจำเป็น นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.
๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายก
รัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.
๒๕๔๔”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนพิเศษ ๑๓ ง/หน้า ๑๑/๑๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการเรียไรของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การเรียไร” หมายความว่า การเก็บเงินหรือ
ทรัพย์สิน โดยขอร้องให้ช่วยออกเงินหรือทรัพย์สิน
ตามใจสมัคร และให้หมายความรวมถึงการซื้อขาย
แลกเปลี่ยน ขดใช้ หรือบริการซึ่งมีการแสดงโดยตรง
หรือโดยปริยายว่ามีใช่เป็นการซื้อขาย แลกเปลี่ยน
ขดใช้หรือบริการธรรมดา แต่เพื่อรวบรวมเงินหรือ
ทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้ในกิจการ
อย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย

“เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไร”
หมายความว่าเข้าไปช่วยเหลือโดยมีส่วนร่วมในการจัด
ให้มีการเรียไรในฐานะเป็นผู้ร่วมจัดให้มีการเรียไร
หรือเป็นประธานกรรมการ อนุกรรมการคณะทำงานที่ปรึกษา
หรือในฐานะอื่นใดในการเรียไรนั้น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐทุกระดับทั้งใน ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วน ท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๕ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ หน่วยงานของรัฐจะจัดให้มีการเรียไร หรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไรไม่ได้ เว้นแต่ เป็นการเรียไรตามข้อ ๑๙ หรือได้รับอนุมัติจาก กคร.หรือกคร.จังหวัด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หน่วยงานของรัฐซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตในการ เรียไรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร

นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรแล้ว จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ด้วย ในกรณีนี้ กคร. อาจกำหนดแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ควบคุมดูแลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นตามควรแก่กรณี และในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการกระทำนั้นอาจมีเหตุเกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีมูลความผิดทางอาญา หรืออาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอื่นให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้นเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๘^๒ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐเรียกโดยย่อว่า “กคร.” ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการ

^๒ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

กคร.จะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวนไม่เกินสองคน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๙ ให้กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง
มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้น
จากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
กรรมการใหม่ เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม
วาระตามข้อ ๙ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) นายกรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้กรรมการซึ่งได้รับ แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้ง กรรมการแทนก็ได้

ข้อ ๑๑ การประชุมของ กคร. ต้องมีกรรมการ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการ
ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้
กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็น
ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออก
เสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ กคร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะ
รัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงระเบียบนี้

(๒) พิจารณานุมัติให้หน่วยงานของรัฐที่
ประสงค์จะทำการเรียไร หรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ

การเรียไรในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่เกิน
หนึ่งจังหวัด จัดให้มีการเรียไรหรือเข้าไปมีส่วน
เกี่ยวข้องกับการเรียไรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน
ระเบียบนี้

(๓) ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการ
การปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
ยื่นคำขออนุมัติให้จัดให้มีการเรียไร หรือเข้าไปมีส่วน
เกี่ยวข้องกับการเรียไรตามระเบียบนี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการ
กับสิ่งของที่หน่วยงานของรัฐได้รับมาจากการเรียไร
โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๖) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐ
และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๗) มอบหมายให้ กคร. จังหวัดปฏิบัติการ
อื่นใดตามที่เห็นสมควร

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ระเบียบนี้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กคร. หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อ กคร. ได้พิจารณาอนุมัติตาม (๒) แล้ว ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย

ข้อ ๑๓ กคร. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่าง หนึ่งตามที่ กคร. มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานให้นำข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ให้มีสำนักงานเลขานุการ กคร. ขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ ปฏิบัติงานธุรการและงานอื่นตามที่ กคร. มอบหมาย

หมวด ๓

คณะกรรมการควบคุมการเรียไรจังหวัด

ข้อ ๑๕ มีคณะกรรมการควบคุมการเรียไรจังหวัด ในทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “กคร. จังหวัด” โดยออกนามจังหวัดนั้น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศึกษาธิการจังหวัด สรรพากรจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด นายกเทศมนตรีนครหรือนายกเทศมนตรีเมืองที่เป็นที่ตั้ง จังหวัด ผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสมาคมหรือ ชมรมธนาคารพาณิชย์จังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม จังหวัด บุคคลอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีก

ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และหัวหน้าส่วน
ราชการประจำจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง
หนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

กคร. จังหวัดจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใน
จังหวัดจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้ กคร.จังหวัดมีหน้าที่ช่วย กคร.
ปฏิบัติการในจังหวัดและให้มีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณานุมัติให้หน่วยงานของรัฐ
ที่ประสงค์จะทำการเรียไรหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการเรียไรภายในจังหวัด จัดให้มีการเรียไรหรือ
เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไรตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ระเบียบนี้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กคร. จังหวัด หรือตามที่ กคร. มอบหมาย

เมื่อ กคร. จังหวัด ได้พิจารณาอนุมัติตาม (๑) แล้วให้แจ้งหน่วยงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในภูมิภาคนั้นและรายงาน กคร. ให้ทราบด้วย

ข้อ ๑๗ ให้นำความในข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งการประชุม กคร. จังหวัด และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด ๔

หลักเกณฑ์การเรียไร

ข้อ ๑๘ การเรียไรหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไรที่ กคร. หรือ กคร. จังหวัด แล้วแต่กรณี จะพิจารณาอนุมัติให้ตามข้อ ๖ ได้นั้นจะต้องมีลักษณะและวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการเรียไรที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐนั่นเอง

(๒) เป็นการเรียไรที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันหรือพัฒนาประเทศ

(๓) เป็นการเรียไรที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์

(๔) เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไของบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไแล้ว

ข้อ ๑๙ การเรียไหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุมัติจาก กคร. หรือ กคร. จังหวัด แล้วแต่กรณี

(๑) เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลและมีมติคณะรัฐมนตรีให้เรียไได้

(๒) เป็นการเรียไที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายหรือบรรเทาความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยหรือเหตุการณ์ใดที่สำคัญ

(๓) เป็นการเรียไเพื่อร่วมกันทำบุญเนื่องในโอกาสการทอดผ้าพระกฐินพระราชทาน

(๔) เป็นการเรียไ้รตามข้อ ๑๘ (๑) หรือ (๓) เพื่อให้ได้เงินหรือทรัพย์สินไม่เกินจำนวนเงินหรือมูลค่าตามที่ กคร. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) เป็นการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไ้รตามข้อ ๑๘ (๔) ซึ่ง กคร. ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายกเว้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ

(๖) เป็นการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐอื่นที่ได้รับอนุมัติหรือได้รับยกเว้นในการขออนุมัติตามระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับอนุมัติหรือได้รับยกเว้นตามข้อ ๑๙ ให้จัดให้มีการเรียไ้รหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไ้ร ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กระทำการเรียไรเป็นการทั่วไป
โดยประกาศหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๒) กำหนดสถานที่หรือวิธีการที่จะรับเงิน
หรือทรัพย์สินจากการเรียไร

(๓) ออกใบเสร็จหรือหลักฐานการรับเงิน
หรือทรัพย์สินให้แก่ผู้บริจาคทุกครั้ง เว้นแต่โดย
ลักษณะแห่งการเรียไรไม่สามารถออกใบเสร็จหรือ
หลักฐานดังกล่าวได้ ก็ให้จัดทำเป็นบัญชีการรับเงิน
หรือทรัพย์สินนั้นไว้เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้

(๔) จัดทำบัญชีการรับจ่ายเงินหรือ
ทรัพย์สินที่ได้จากการเรียไรตามระบบบัญชีของทาง
ราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการเรียไร
หรือทุกสามเดือนในกรณีที่เป็นการเรียไรที่กระทำอย่าง
ต่อเนื่องและปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการของ
หน่วยงานของรัฐที่ได้ทำการเรียไรไม่น้อยกว่าสามสิบ

วันเพื่อให้บุคคลทั่วไปได้ทราบ และจัดให้มีเอกสาร
เกี่ยวกับการดำเนินการเรียไรดังกล่าวไว้ ณ สถานที่
สำหรับประชาชนสามารถใช้ในการค้นหาและศึกษา
ข้อมูลข่าวสารของทางราชการด้วย

(๕) รายงานการเงินของการเรียไรรวมทั้ง
ส่งบัญชีตาม (๔) ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดทำบัญชีตาม (๔)
แล้วเสร็จ หรือในกรณีที่เป็นการเรียไรรีไที่ได้กระทำ
อย่างต่อเนื่องให้รายงานการเงินรวมทั้งส่งบัญชี
ดังกล่าวทุกสามเดือน

ข้อ ๒๑ ในการเรียไรรีไหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการเรียไรรีไ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประโยชน์ที่ผู้บริจาคหรือ
บุคคลอื่นจะได้รับซึ่งมิใช่ประโยชน์ที่หน่วยงานของรัฐ
ได้ประกาศไว้

(๒) กำหนดให้ผู้บริจาคต้องบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเป็นจำนวนหรือมูลค่าที่แน่นอน เว้นแต่โดยสภาพ มีความจำเป็นต้องกำหนดเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน เช่น การจำหน่ายบัตรเข้าชมการแสดงหรือบัตรเข้าร่วมการแข่งขัน เป็นต้น

(๓) กระทำการใดๆ ที่เป็นการบังคับให้บุคคลใดทำการเรียไหร่บริจาคหรือกระทำในลักษณะที่ทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ในภาวะจำยอม ไม่สามารถปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ช่วยทำการเรียไหร่บริจาคไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๔) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐออกทำการเรียไหร่หรือใช้ สิ่ง ขอร้อง หรือบังคับให้ผู้ใดบังคับบัญชาหรือบุคคลอื่นออกทำการเรียไหร่

ข้อ ๒๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไหร่ของบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาต

จากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมการเรียไรซึ่งมิใช่หน่วยงานของรัฐ
จะต้องไม่กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้หรือแสดงตำแหน่งหน้าที่ให้ปรากฏ
ในการดำเนินการเรียไร ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาด้วย
สิ่งพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์หรือสื่ออย่างอื่น
หรือด้วยวิธีการอื่นใด

(๒) ใช้ สั่ง ขอร้อง หรือบังคับให้
ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือบุคคลใดช่วยทำการเรียไรให้
หรือกระทำในลักษณะที่ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ
บุคคลอื่นนั้นต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมไม่สามารถ
ปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ช่วยทำการเรียไรให้ได้
ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ การเรียไร การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียไร หรือการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดในการเรียไรที่ได้รับ การอนุมัติหรือได้รับยกเว้นในการขออนุมัติจาก คณะกรรมการควบคุมการเรียไรของทางราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของทางราชการ พ.ศ.๒๕๓๙ และดำเนินการไปก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๔ ให้ กคร.และ กคร.จังหวัด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ระเบียบนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติ

หน้าที่ กคร.และกคร.จังหวัดตามระเบียบนี้
ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการซึ่ง
นายกรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี
แต่งตั้งตามระเบียบนี้เข้ารับหน้าที่

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรรของหน่วยงานของรัฐ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔^๓

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนพิเศษ ๕๙ ง/หน้า ๑๕/๑๐
พฤษภาคม ๒๕๔๔

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับ ของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่ที่ผ่านมามีคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการให้ของขวัญและรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้หลายครั้ง เพื่อเป็นการเสริมสร้างค่านิยมให้เกิดการประหยัด มิให้มีการเบียดเบียนข้าราชการโดยไม่จำเป็นและสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากการแข่งขันกันให้ของขวัญในราคาแพง ทั้งยังเป็นช่องทางให้เกิดการประพฤติมิชอบอื่นๆ ในวงราชการอีกด้วย และในการกำหนดจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทต่างๆ ก็มีการกำหนดในเรื่องเดียวกันประกอบกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ประกาศ

กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้
ฉะนั้น จึงสมควรรวบรวมมาตรการเหล่านั้นและ
กำหนดเป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในการให้ของขวัญและรับของขวัญไว้เป็นการถาวร
มีมาตรฐานอย่างเดียวกัน และมีความชัดเจนเพื่อ
เสริมมาตรการของคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นผลอย่างจริงจัง
ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ได้กำหนดไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ของขวัญ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดที่ให้แก่กันเพื่ออวยชัยไมตรี
และให้หมายความรวมถึง เงิน ทรัพย์สิน หรือ
ประโยชน์อื่นใดที่ให้เป็นรางวัล ให้โดยเสน่หาหรือ
เพื่อการสังเคราะห์ หรือให้เป็นสินน้ำใจ การให้สิทธิพิเศษ
ซึ่งมิใช่เป็นสิทธิที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไปใน

^๑

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง/หน้า ๖/๒๒
ตุลาคม ๒๕๔๔

การได้รับการลดราคาทรัพย์สิน หรือการให้สิทธิพิเศษ
ในการได้รับบริการหรือความบันเทิงตลอดจนการ
ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือท่องเที่ยว ค่าที่พัก
ค่าอาหาร หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียว และไม่ว่า
จะให้เป็นบัตร ตัว หรือหลักฐานอื่นใด การชำระเงิน
ให้ล่วงหน้า หรือการคืนเงินให้ในภายหลัง

“ปกติประเพณีนิยม” หมายความว่า
เทศกาลหรือวันสำคัญซึ่งอาจมีการให้ของขวัญกัน
และให้หมายความรวมถึงโอกาสในการแสดงความยินดี
การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดง
ความเสียใจ หรือการให้ความช่วยเหลือตามมารยาท
ที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า
ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐ
ทุกระดับทั้งในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า
ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ
“ผู้บังคับบัญชา” ให้ความหมายรวมถึง ผู้
ซึ่งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานที่แบ่งเป็นการ
ภายในของหน่วยงานของรัฐ และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง
ในระดับที่สูงกว่าและได้รับมอบหมายให้มีอำนาจ
บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลด้วย

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า
คู่สมรส บุตร บิดามารดา พี่น้องร่วมบิดา
มารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ไม่ใช่บังคับกับกรณีการรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ของขวัญแก่
ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของ
ผู้บังคับบัญชา นอกเหนือจากกรณีปกติประเพณีนิยม
ที่มีการให้ของขวัญแก่กันมิได้

การให้ของขวัญตามปกติประเพณีนิยมตามวรรคหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ของขวัญที่มีราคาหรือมูลค่าเกินจำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดไว้สำหรับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมิได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดหรือใช้เงินสวัสดิการใดๆ เพื่อมอบให้หรือจัดหาของขวัญให้ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชาไม่ว่าในกรณีใดๆ มิได้

ข้อ ๖ ผู้บังคับบัญชาจะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชามีได้เว้นแต่เป็นการรับของขวัญตามข้อ ๕

ข้อ ๗ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะยินยอมหรือรู้เห็น
เป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจาก
ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
มิได้ ถ้ามิใช่เป็นการรับของขวัญตามกฎหมายที่กำหนดไว้
ในข้อ ๘

ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ผู้มาติดต่อ
งานหรือผู้ซึ่งได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งมีคำขอให้หน่วยงานของ
รัฐดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น การขอ
ใบรับรองการขอให้ออกคำสั่งทางปกครอง หรือการ
ร้องเรียน เป็นต้น

(๒) ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจหรือมีส่วนได้เสียในธุรกิจที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างหรือการได้รับสัมปทาน เป็นต้น

(๓) ผู้ซึ่งกำลังดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ควบคุมหรือกำกับดูแล เช่น การประกอบกิจการโรงงาน หรือธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น

(๔) ผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เฉพาะกรณีการรับของขวัญที่ให้ตามปกติประเพณีนิยม และของขวัญนั้นมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินจำนวนที่

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติกำหนดไว้ สำหรับการรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๙ ในกรณีที่บุคคลในครอบครัวของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ทราบในภายหลังว่าเป็นการรับของขวัญโดยฝ่าฝืน
ระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ กำหนดไว้สำหรับการรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่มีราคาหรือมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ของขวัญหรือรับของขวัญโดยฝ่าฝืนระเบียบนี้ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นข้าราชการการเมือง ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นประพฤติปฏิบัติไม่เป็นไปตามคุณธรรมและจริยธรรม และให้ดำเนินการตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง

(๒) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นข้าราชการประเภทอื่นนอกจาก (๑) หรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชา

หน้าที่ดำเนินการให้มีการลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่
ของรัฐผู้นั้น

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
มีหน้าที่สอดส่อง และให้คำแนะนำในการปฏิบัติตาม
ระเบียบนี้ แก่หน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียน
ต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าเจ้าหน้าที่ของ
รัฐผู้ใดปฏิบัติในการให้ของขวัญหรือรับของขวัญ
ผิดระเบียบนี้ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น
เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างให้
เกิดทัศนคติในการประหยัดแก่ประชาชนทั่วไปใน
การแสดงความยินดี การแสดงความปรารถนาดี
การแสดงความต้อนรับ หรือการแสดงความเสียใจ
ในโอกาสต่าง ๆ ตามปกติประเพณีนิยมให้เจ้าหน้าที่
ของรัฐ พยายามใช้วิธีการแสดงออกโดยใช้บัตรอวยพร

การลงนามในสมุดอวยพรหรือใช้บัตรแสดงความเสียใจ
แทนการให้ของขวัญ

ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้าง
ค่านิยมการแสดงความยินดี การแสดงความ
ปรารถนาดี การแสดงการต้อนรับ หรือการแสดงความ
เสียใจ ด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง
แนะนำหรือกำหนดมาตรการจูงใจที่จะพัฒนา
ทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใน
บังคับบัญชาให้เป็นไปในแนวทางประหยัด

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

- ครุฑ -

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์
อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจาก
บุคคลได้โดยธรรมจรรยา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง

หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยา”หมายความว่า การรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้แก่
ในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติ ตามขนบธรรมเนียม
ประเพณี หรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาท
ที่ปฏิบัติกันในสังคม

“ญาติ”หมายความว่า ผู้บุพการี
ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือ
มารดาเดียวกัน หลาน ป้า อา คู่สมรส ผู้บุพการี หรือ
ผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับ
บุตรบุญธรรม

“ประโยชน์อื่นใด”หมายความว่า สิ่งที่มี
มูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง

การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใด
ในลักษณะเดียวกัน

ข้อ ๔ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล
นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้
ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยา
ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ดังต่อไปนี้

(๑) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
จากญาติซึ่งให้โดยเสน่หาตามจำนวนที่เหมาะสม
ตามฐานานุรูป

(๒) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
จากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติ มีราคาหรือมูลค่าในการ
รับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

(๓) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่
การให้เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ข้อ ๖ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
จากต่างประเทศ ซึ่งผู้ให้มิได้ระบุให้เป็นของส่วนตัว
หรือมีราคา หรือมูลค่า เกินกว่าสามพันบาท ไม่ว่า
จะระบุเป็นของส่วนตัวหรือไม่ แต่มีเหตุผลความ
จำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือ
ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้นั้นรายงานรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชา
ทราบโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะ
อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยึดถือทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์ดังกล่าวนั้นไว้เป็นประโยชน์ส่วนบุคคล
ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินให้หน่วยงาน
ของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยทันที

ข้อ ๗ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีราคาหรือมีมูลค่า
มากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ได้รับมาแล้วโดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพหรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานสถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด โดยทันทีที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม และสมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานหรือสถาบันหรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ก็ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นแก่ผู้ให้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

ส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นสิทธิ
ของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

เมื่อได้ดำเนินการตามความในวรรคสองแล้ว
ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่เคยได้รับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์ดังกล่าวเลย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้
ตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่า
หรือเป็นกรรมการหรือผู้บริหารสูงสุดของ
รัฐวิสาหกิจ หรือเป็นกรรมการหรือผู้บริหารสูงสุด
ของหน่วยงานของรัฐ ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้มี
อำนาจแต่งตั้งถอดถอน ส่วนผู้ที่ดำรงตำแหน่ง
ประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระ
ตามรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มี
ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจถอดถอนให้แจ้งต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการตาม
ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาท้องถิ่นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วไม่ถึงสองปีด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) โสภัส อรุณินท์
(นายโสภัส อรุณินท์)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา
เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๘ ก วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๓

(สำเนา)

- ครุฑ -

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้าม

มิให้ดำเนินการตามความในมาตรา ๑๐๐ แห่ง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติห้ามมิให้
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียใน
สัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่ง

มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือ ดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจาก รัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัด ตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็น หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับ สัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจ ของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม

หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่
ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์
ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อ
ประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือ
กระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

ทั้งให้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับ
คู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยให้ถือว่าการดำเนิน
กิจการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการ
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

และความในมาตรา ๑๐๑ ยังให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับกับการดำเนินกิจการของ
ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึง
สองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การเป็นผู้ถือหุ้นไม่เกิน
ร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ใน
บริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งมีใช้บริษัทที่เป็นคู่สัญญา

หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐๐ (๒) ที่ได้รับอนุญาต
ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้าม
มิให้ดำเนินกิจการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๐
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว
ข้างต้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ จึงกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามความใน
บทบัญญัติดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. นายกรัฐมนตรี

๒. รัฐมนตรี

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปด
สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) โอภาส อรุณินท์

(นายโอภาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา

เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔